

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ F. K., 2/ L. K., 3/ J. K., 4/ E. K.,** všetci zastúpení JUDr. E. B., proti žalovanému **M. J.**, zastúpenému zákonným zástupcom V. J., zastúpeným JUDr. E. L., **o bezdôvodné obohatenie a nájomné**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. V-2 12 C 156/1995, o dovolaní žalobcov 1/ až 4/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. januára 2008, sp.zn. 4 Co 61/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov 1/ až 4/ **o d m i e t a .**

Žalobcovia 1/ až 4/ sú povinní zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania v sume 180,94 € k rukám JUDr. E. L., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III uznesením z 23. mája 2003, č.k. V-2 12 C 156/1995-173 schválil zmier nasledovného znenia: “Žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ nájomné vo výške 2 200 Sk mesačne od 13. októbra 1993 do 12. októbra 1995, celkovo v sume 41 236 Sk do 30. septembra 2003. Žalovaný sa zaväzuje platiť žalobcom 1/ až 4/ nájomné vo výške 2 400 Sk mesačne od 1. januára 1996 vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca k rukám ktoréhokoľvek žalobcu, počínajúc právoplatnosťou tohto uznesenia. Zročné nájomné za dobu od 1. januára 1996 do 23. mája 2003 v sume 354 836 Sk sa žalovaný zaväzuje zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ do 30. septembra 2003.“ Zároveň súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov konania v sume 10 592 Sk a náhradu trov právneho zastúpenia 64 422 Sk k rukám právnej zástupkyne žalobcov 1/, 2/ do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie právnej zástupkyne žalovaného proti výroku o náhrade trov konania a zákonného zástupcu žalovaného, uznesením z 30. septembra 2003, sp.zn. 10 Co 196/2003 odvolania odmietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Konštatoval, že odvolanie právnej zástupkyne žalovaného, čo do výroku o náhrade trov konania, bolo podané osobne na súde prvého stupňa až dňa 29. júla 2003, teda po uplynutí lehoty na jeho podanie. Poukázal aj na to, že v zmysle § 202 ods. 3 písm. h/ O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, a preto odvolanie zákonného zástupcu žalovaného podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalovaného rozsudkom z 24. augusta 2006, sp.zn. 1 Cdo 244/2005 uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2003, sp.zn. 10 Co 196/2003 v časti, ktorou odmietol odvolanie právnej zástupkyne žalovaného ako oneskorene podané a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania, zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 7. januára 2008, sp.zn. 4 Co 61/2007 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobcom 1/ až 4/ uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v sume 2 820 Sk k rukám jeho právnej zástupkyne do 3 dní. Mal za to, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 O.s.p., nakoľko v prípade, keď sa konanie skončilo zmierom a o trovách konania sa účastníci nedohodli, postupuje súd podľa § 146 ods. 1 písm. b/ O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/ až 4/ , ktorí navrhli napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako nezákonné zrušiť. Prípustnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a § 237 písm. d/ O.s.p. Namietali, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo a to uznesením Okresného súdu Bratislava III z 23. mája 2003, č.k. V-2 12 C 156/1995-173 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 30. septembra 2003, sp.zn. 10 Co 196/2003. Poukázali na stranu 2 súdnej zápisnice z 23. mája 2003, z ktorej vyplýva, že v rámci zmieru bola schválená povinnosť

žalovaného uhradiť žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov konania tak, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozhodnutia. V dôvodoch dovolania rozoberali skutkový a právny stav vecí.

Žalovaný považoval dovolanie žalobcov 1/ až 4/ za neprípustné a navrhol zaviazať ich k náhrade trov dovolacieho konania v sume 180,94 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), pred tým, než by sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, keď sa dovolanie podá v lehote na odvolacom súde alebo dovolacom súde (§ 240 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplýva z doručeníek založených v spise (č.l. 243 spisu), uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. januára 2008, sp.zn. 4 Co 61/2007 bolo právnej zástupkyňi žalobcov 1/, 2/ a právnej zástupkyňi žalovaného doručené dňa 18. februára 2008 a žalobcom 3/, 4/ dňa 13. februára 2008.

Jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) preto začala v danom prípade plynúť dňa 18. februára 2008, kedy predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a uplynula v utorok 18. marca 2008, ktorý deň bol riadnym pracovným dňom.

Ak preto žalobcovia 1/ až 4/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podali opravný prostriedok (dovolanie) pošte na prepravu až 17. apríla 2008, podali ho oneskorene.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalobcov 1/ až 4/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa otázkou vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom 1/ až 4/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal žalovanému náhradu, ktorá spočíva v odmene advokátky za jeden úkon právnej služby, ktorý poskytla žalovanému vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 28. decembra 2010 (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 10 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 287,13 € (hodnota sporu 354 836 Sk + 41 236 Sk = 396 072 Sk, t.j. 13 147,18 €). Keďže ide o vyjadrenie len voči dovolaniu o trovách konania, žalovanému patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny (§ 14 ods. 3 písm. b/ citovanej vyhlášky), t.j. v sume 143,57 €, čo pri pripočítaní náhrady výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (7,21 €) a DPH (30,16 €), predstavuje spolu 180,94 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. marca 2011

JUDr. Vladimír M a g u r a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová